Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 94 (1844) ♦ Четвер, 21 травня 1998 року ♦ Ціна договірна

«Двійка» владі від середньої школи

25 травня у загальноосвітніх школах країни завершується навчальний рік. В інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» начальник Головного управління освіти Міністерства освіти В. Огнев'юк висловив упевненість, що навчальний рік вдасться закінчити вчасно в усіх школах. За його словами, для цього «вживають усіх заходів». Наприклад, у тих школах, де страйки триватимуть, районні відділи освіти створять спеціальні комісії, які прийматимуть іспити в учнів.

За інформацією В. Огнев'юка, у вівторок в Україні страйкували вчителі 55 шкіл, у Тернопільській, 20 —Чернівецькій, 5 — Київській, 3 — Херсонській та одніей — у Кіровоградській областях. Загальна заборгованість з виплати зарплатні вчителям за станом на 15 травня перевищила 384,2 млн. грн. Найбільша заборгованість у Тернопільській — 26 млн. (5,8 місячного фонду оплати праці) та Кіровоградській — 23,6 млн. грн. (6,1) областях. У країні майже 21 тисяча загальноосвітніх шкіл, в яких викладають близько 500 тис. учителів. Вони випустять цього року 397 350 юнаків та дівчат. Звісно, не всі вони зможуть вступити до університетів, інститутів і технікумів, знайти роботу. Отож поповнять лави безробітних. Чи думає про це уряд?

З місця події

Відпочинемо - і на Київ

Більш як три тисячі шахтарів Західного Донбасу, учасників маршу протесту, заповнили майдан перед будинком Дніпропетровської обласної держадміністрації. Стукіт касок об асфальт і скандування «Зар-пла-ту! Зар-пла-ту!» — це вражаюче дійство не могло нікого залишити байдужим.

Шахтарі прибули сюди організовані й керовані. А якби бунтівливо і стихійно, то чого можна було чекати, адже вони доведені до відчаю?

Перед мітингуючими виступив виконуючий обов'язки міністра вугільної промисловості України Володимир Радченко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Парламентська хроніка

«Зелені» - проти диктатури, комуністи - за НЕП

Ранкове засідання 20 травня

Народні депутати продовжили заслуховувати кандидатів на посаду Голови Верховної Ради.

Своє бачення місця і ролі керівника парламенту виклав лідер Партії зелених Віталій Кононов. Власне, його виступ можна вважати пропагандистським кроком, зокрема ідей власної партії. Адже за короткий проміжок часу після виборів ПЗУ, як підкреслив В. Кононов, зросла вдвічі і налічує майже 12 тисяч осіб. Можливо, саме тому лідер «зелених» насамперед адресував свої думки молодім. Водночас В. Кононов вважає, що потрібно дбати про подальший розвиток демократії. Україні Піночет не потрібний — це, можна сказати, був лейтмотив його виступу.

(Закінчення на 2-й стор.).

Пенсіонере, терпи, надійся і чекай

«... Вжиті урядом заходи не привели до скорочення заборгованості з пенсій та допомог. На 1 січня 1998 року вона становила 1280 млн. грн. і в першому кварталі збільшилася, за попередніми даними, на 135 млн. грн.»

За матеріалами Рахункової палати України.

(Закінчення на 6-й стор.).

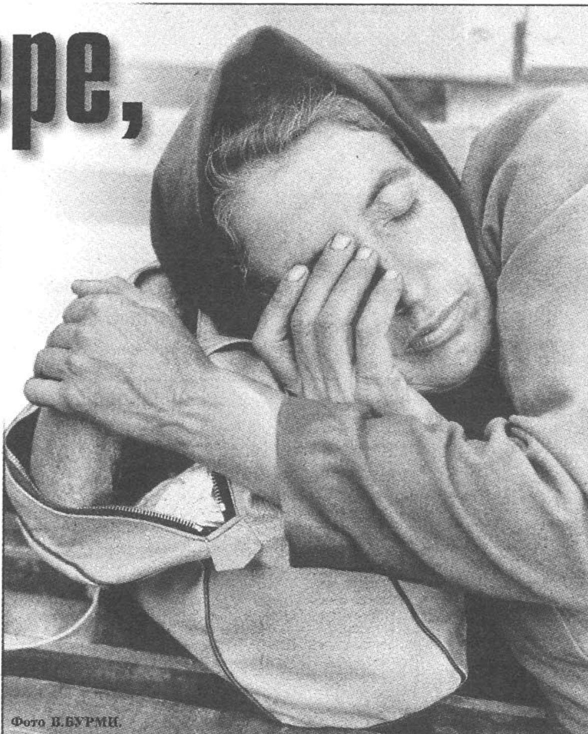

Фото В.БУРМИ.

Старі не витримали

Початок нинішнього тижня пенсіонери харківських робітничих кварталів відзначили акцією протесту проти заморожування Кабміном пенсійних виплат та спроб компенсувати їх натуроплатою. Колишні робітники найбільших харківських підприємств перекрили кілька вулиць у районі селища ХТЗ, а також трамвайні колії найрозвиненішого промислового району міста.

(Закінчення на 6-й стор.).

Врожай-98

Контрасти весняного лану

Певно, ніколи ще не було таких разючих контрастів у проведенні весняно-польових робіт на Миколаївщині. У Березанському, Очаківському і навіть найпівнічніших — Первомайському, Кривоозерському районах уже розпочали догляд за посівами соняшнику, кукурудзи, інших просапних культур. А в ряді господарств Казанківського та Березнегуватського районів поля все ще не можуть залишити... сівальні агрегати. Сіють кукурудзу на зерно й силос, круп'яні. Для останніх пора, може, ще й не пізня, а ось щодо кукурудзи... Чи не зачахнуть малі рослини, що з'являться з таким запізненням, під літньою спекою, чи зав'яжуться на них качани, чи встигнуть визріти до настання осінніх холодів?

P.S.

○ З 30 квітня по 14 травня дефіцит консолідованого бюджету України збільшився з 1451 до 1612 млн. грн.

○ З 1 липня київським сім'ям, в яких народилася дитина, вручатимуть набори для немовлят.

○ Від харчового отруєння в Херсоні постраждало 3 дітей, один з них помер.

○ На АЕС України до осінньо-зимового періоду плановано провести 30 ремонтів.

○ Унаслідок проливних дощів підтоплено будинки в Івано-Франківській, Львівській та Чернівецькій областях.

У номер

ЦВК установив: порушення не впливають на результати

Центральна виборча комісія зареєструвала у вівторок народним депутатом обраного в 198-му окрузі заступника міністра інформації Михайла Онуфрійчука.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у Центрвиборчкомі, робоча група ЦВК ретельно, з виїздом на місце, перевірила всі факти, викладені в заяві Вадима Гетьмана, й дійшла висновку, що вони не могли істотно вплинути на результати виборів у цьому окрузі.

Так, установлено, що двома чорними лініями було обведено фотографії на передвиборних агітаційних плакатах усіх кандидатів, які балотувалися за цим округом. Крім того, за заявою В. Гетьмана, повідомили його адвокати, окружна виборча комісія передрукувала ці плакати без рамки, а весь тираж «траурних» плакатів було вилучено.

Перевіркою також було встановлено, що М. Онуфрійчук не мав причетності до публікації у місцевій пресі рейтингу «10 найбагатших народних депутатів», до яких було віднесено і В. Гетьмана, як указано в заяві самого В. Гетьмана.

Усі інші факти, перелічені в заяві, також не підтвердилися, повідомили в ЦВК.

М. Онуфрійчук набрав на виборах близько 34 тис. голосів, В. Гетьман — близько 29.

Голова біржового комітету Української міжбанківської валютної біржі В. Гетьман загинув 22 квітня в Києві від рук убивці. Триває слідство.

Тимчасові посвідчення не заважають працювати

Центрвиборчком зупинив видачу постійних посвідчень 9 народним депутатам, обрання яких Печерський районний суд Києва визнав недійсним, повідомив у вівторок на засіданні Центрвиборчкому його голова Михайло Рябець.

За його словами, рішення про це було прийнято на підставі листа заступника голови Верховного суду Петра Шевчука, який назвав дії ЦВК і Верховної Ради, що допустили до складання присяги цих депутатів, такими, що «не відповідають чинному законодавству».

Серед цих депутатів — Сергій Головатий, Михайло Бродський, Валерій Бабич, Василь Салигін, Сергій Кондратевський, Олександр Богатиренко, Михайло Косів, Леонід Косаківський.

М. Рябець повідомив, що ЦВК тільки зупинив видачу посвідчень депутатам, проте не відмовляє в їх видачі. За його словами, складання цими депутатами присяги і наявність тимчасових посвідчень дасть змогу їм працювати в парламенті.

ЦВК звернувся до голови Верховного суду Віталія Бойка з проханням дати офіційне роз'яснення щодо правових наслідків зупинення Верховним судом виконання рішень Печерського райсуду. ЦВК також вивчить звернення Президії Верховної Ради, що надійшло у вівторок до ЦВК з цього приводу, з'ясує позицію Верховного суду і лише тоді прийме «виважене правильне рішення».

Парламентська хроніка

Достатній запас міцності

Вечірнє засідання 19 травня

По обідній перерві сесія продовжила обговорення кандидатур претендентів на посаду Голови Верховної Ради. Пленарне засідання вів член тимчасової президії, лідер фракції ВО «Громада» Павло Лазаренко. На запитання відповідав Валерій Череп. Колеги-депутати і з лівого, і з правого флангів «діставали» його вельми дошкульними запитаннями, але ветеран (п'яте скликання «відбуває») не втрачав витримки.

У виступі наступного претендента — Олександра Єльяшкевича (партія «Громада») було чимало конструктивних і категоричних, але достатньо виважених положень та пропозицій. У цьому плані на порядку денному мають стати поправка до Конституції про те, що формувати уряд повинна Верховна Рада; саме вона має довести до завершення розпочату роботу зі створення ефективної податкової системи; віднайти механізми для погашення заборгованостей у заробітній платі, пенсіях, стипендіях та інших видах соціальних платежів.

О. Єльяшкевич зауважив, що нині певні сили ставлять перепони Верховній Раді в її зусиллях вивести країну з тяжкої системної кризи.

— Але Верховна Рада має такий запас міцності, що будь-які спроби усунути її з політичної арени приречені на поразку, — наголосив О. Єльяшкевич.

Він відповів на ряд запитань. Пояснюючи своє ставлення до курсу президентських реформ, висловився цілком категорично: реформ в Україні не було, а Кучма — не реформатор! Натомість можна говорити хіба що про наміри. А справжньої — будівничої — роботи не було і немає...

Потім виступав іще один представник «Громади» — Євген Смірнов. Він закликав до створення Комітету національного порятунку, — скасування інституту президентства. Говорячи про причини кризового стану в Україні, Є. Смірнов був категоричним: влада у державі антинародна, злочинна, тому країна стала руїною, а народ доведено до злиднів, зубожіння й масового вимирання. Поставивши діагноз, він запропонував методи «лікування»: притягнення до суворої відповідальності вищих посадових осіб, винних у корумпованості, конфіскація закордонних валютних рахунків, націоналізація комерційних банків і створення єдиного державного банку та ряд інших.

— Але теперішній склад Верховної Ради нездатний на прийняття кардинальних рішень, що змінили б долю держави. Тому запропонована програма є винятково програмою особи, —сказав Є. Смірнов і заявив про зняття своєї кандидатури.

Мабуть, не буде великим ризиком передбачити, що нинішній кандидатський марафон не завершиться обранням Голови Верховної Ради. Тож гряде другий тур —вирішальний. А цей можна розглядати як тур політичних заяв, тур «оглядин» амбітних осіб поки що другого ешелону і сил, що їх вони представляють. Наступний тур, коли на авансцену вийдуть основні дійові особи, має розставити все на свої місця. Напевне, саме це мав на увазі Є. Смірнов, коли на закінчення свого виступу сказав: треба провести другий тур і головою Верховної Ради обрати єдину на сьогодні особу, здатну здійснити необхідні заходи для порятунку держави, а саме — Олександра Мороза. Зал зустрів його слова оплесками.

Іван ДМИТРЕНКО.

«Зелені» — проти диктатури, комуністи — за НЕП

Ранкове і денне засідання 20 травня

(Початок на 1-й стор.).

Зате лідер комуністів Петро Симоненко продемонстрував доволі точну роботу аналітичного штабу. В його виступі органічно перепліталися думки про необхідність соціального захисту громадян, вчасної виплати зарплати, пенсій, погашення заборгованості перед бюджетниками з точним баченням розкладу політичних сил і у ВР, і в суспільстві. Він закликав не боятися приходу комуністів до влади і заявив, що Компартія розробила антикризову програму, схожу на НЕП В. Леніна.

З другого боку, П. Симоненко підкреслив, що Компартія враховує реалії багатопартійного сьогодення, але водночас наголосив, що потрібно взяти під контроль діяльність засобів масової інформації.

Обидва промовці відповіли на численні запитання депутатів.

До речі, багато хто в кулуарах ВР — і аналітики, і політики — вважає, що це був виступ майбутнього голови парламенту, бо, мовляв, Президент рекомендував пропрезидентській фракції проголосувати на виборах Голови Верховної Ради за П. Симоненка.

Наступним пошукувачем на здобуття посади керівника парламенту став яскравий представник правого крила, член фракції Народного руху Юрій Костенко. У своєму виступі він також зосередив увагу на розв'язанні соціально-економічних і політичних проблем. Зокрема, на його думку, проведення реформ гальмує застаріла адміністративна система. Ю. Костенко запропонував її реформу розпочати з уряду і міністерств. Він вважає, що уряд повинен перестати займатися комерційною діяльністю, а виконувати функції відповідно до вимог і реалій ринкової економіки. Ю. Костенко відповів на запитання депутатів.

Далі сесія розглянула проект постанови про інформацію Кабінету міністрів про погашення заборгованості в заробітній платі, пенсіях, стипендіях, інших соціальних виплатах. І хоча проект було узгоджено напередодні, в залі виникла дискусія, після якої депутати змогли прийняти постанову за основу.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З місця події

Відпочинемо — і на Київ

(Початок на 1-й стор.).

Він повів мову лише про те, за рахунок чого та яким чином вугільникам басейну буде виплачено поточну травневу зарплату. Що ж до повернення боргів, то уряд просто не готовий чимось реальним зараз зарадити. Треба почекати.

То те, за чим ішли шахтарі сто—сто тридцять кілометрів пішки, виходить, ще й не видно, і виглядати не варто? Як фата-моргана?

Павлоградських гірників не влаштував такий перебіг подій.

— Ми прийшли по свої гроші, які заробили, — говорили вони один за одним перед мікрофоном. — Поки що ніяких політичних умов не висуваємо, тільки верніть нам заборговану зарплату. Чому ми і наші сім'ї маємо потерпати від того, що керівники держави і уряд уже стільки років не можуть дати ради економічній кризі загалом і у вугільній промисловості зокрема?

«Теоретичні» міркування про ймовірність лише колись, поступово і частково, помісячно погашати борги гірники відкинули як неприйнятні. Вони вимагали негайного і повного повернення заборгованості.

— Ми або не підемо звідси, поки не доб'ємося свого, або днів зо два відпочинемо тут, підлікуємося і продовжимо піший марш до Києва, — заявив своїм побратимам на майдані голова страйкового комітету Олександр Корольов, і вони його одностайно підтримали.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Коментар

Шахтарі знову «в ходу»

Поки в центрі Дніпропетровська шумів шахтарський мітинг, у курортному передмісті Києва почав роботу III з'їзд Незалежної профспілки гірників України. Головне питання, звичайно ж, – заходи щодо посилення соціально-економічного захисту членів профспілки (налічує понад 50 тис. осіб) та їхніх сімей.

Раді голів первинних організацій НПГУ хвалитися, на жаль, нема чим. Фінансово-економічна та соціальна ситуація в галузі погіршується. За даними профспілки, заборгованість із заробітної плати досягла 10 місяців і становить 2112 млн. грн. Рівень оплати шахтарської праці знизився з 1990 року у 8 разів. Кредиторська заборгованість підприємств досягла 6778 млн. грн. (за I квартал поточного року збільшилася на 367 млн. грн.) і в 2,4 раза перевищила дебіторську. Через відсутність оборотних коштів вуглевидобувачі не можуть замінити зношене обладнання, придбати вкрай необхідні запчастини та матеріали, розрахуватися за використану електроенергію. Результати роботи в таких умовах жахливі. За три останні місяці список загиблих гірників збільшився на 82 особи. Такого не знає жодна вуглевидобувна країна світу!

Але найсумніше те, що в руках НПГУ лише один реальний важіль для того, щоб перевернути чи хоча б сколихнути ситуацію, — це страйки, марші шахтарів до стін структур влади.

Досвід, проте, показує, що особливого ефекту це не дає. Шахтарі якимось дивним чином стають козирем у великій політичній грі, і їхні праведні обурення призводять лише до зміщення, усунення тієї чи тієї адміністративної, урядової фігури. Не більше...

Було б не лише неправильно — нечесно казати, начебто сьогодні вугільникам України гірше, ніж учора. Їм давно погано. Голодно, страшно і безпросвітно. Вони давно домагаються дотримання елементарного конституційного права: працювати, одержуючи гідну такої праці зарплату. Та замість цього — дірка від бублика, що його іменували колись вугільною промисловістю. За глобальної структурної перебудови галузь фінансувалася з нинішнього бюджету мало чи не на 40 відсотків від необхідного. За січень—березень поточного року шахтарям надійшло лише 19,3 відсотка «живих» грошей від суми реалізованої вугільної продукції, а більша частина вартості вугілля (76,5 відсотка) сплачується шляхом грабіжницького бартеру. Цього не можуть не знати в уряді, як не могли не знати про відновлений з ініціативи НПГУ з 4 травня 1998 року страйк з зупинкою робіт з видобутку та відвантаження вугілля, проходження гірничих виробок. Відвертаючи неконтрольовані бунти в шахтарських регіонах, НПГУ завчасно довела про це до відома Президента, уряду, направивши їм вимоги гірників. Але, як сказав лідер профспілки Михайло Волинець, під час зустрічі з ним Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко пожалівся, що нічого сном-духом не знав і дав доручення першому віце-прем'єрові Анатолію Голубченку тісніше співробітничати з НПГУ. Не більше і не менше.

Але й від цього, якщо вдуматися, вже була б користь. В усякому разі, не відрізнялися б так цифри «страйкової» звітності. А то в Мінвуглепромі кажуть про 28 шахт, що не працюють, а НПГУ називає 46, за урядовими даними страйкує 4-та частина «незалежних» членів профспілок, а насправді — у кілька разів більше.

Отож, скільки взагалі прийде до Києва в разі, якщо розіграється хвиля страйку, одному Богу відомо. Але, знову ж таки, як показує досвід, відомо буває ще декому. І вже тоді пізно владі скаржитися на неінформованість, безпорадність чи злу долю.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Павло ЛАЗАРЕНКО:

Україні потрібна не «тверда рука», а влада, відповідальна за свої дії

Схоже, перший тур виборів Голови Верховної Ради може не назвати главу парламенту. Висунуто аж 14 претендентів. Тож перший тур виборів без особливого ризику використовується для рекогносцировки та гучних заяв політичних партій.

Чи не так зрозуміли першу дію вистави з виборами керівника Верховної Ради лідери «Громади»? Від очолюваної Павлом Лазаренком депутатської фракції висунуто аж чотири претенденти — Олександр Єльяшкевич, Юлія Тимошенко, Євген Смірнов та Михайло Павловський, це стало приводом для публічного обурення деяких представників інших фракцій у Верховній Раді. Мовляв, «лазаренківці» хочуть використати трибуну для самореклами.

Відповіді на всі запитання — в розмові кореспондента «Голосу України» з лідером фракції «Громада» Павлом Лазаренком.

— Павле Івановичу, чому ж все-таки «Громада» запропонувала на посаду Голови Верховної Ради не одного узгодженого кандидата, а відразу чотирьох? Адже ще за день до початку офіційного висунення в кулуарах парламенту ходили чутки про підтримку «Громадою» представника лівих сил?

— Після 9 місяців інформаційної блокади нашої партії ми маємо моральне право використати трибуну Верховної Ради для того, щоб сказати людям правду про нашу партію та дії нинішнього режиму.

Починаючи з серпня минулого року влада робила все, аби морально знищити мене й моїх однодумців. Жоден випуск так званої аналітичної програми «7 днів» на першому національному телеканалі не обходився без того, щоб не звинуватити в чомусь мене і «Громаду». Але ми вистояли. Нас знають. Нас підтримують виборці.

Більше того: без фальсифікації результатів виборів деякі політичні сили навіть не потрапили б до парламенту. І це втішає. Люди навчилися відрізняти правду від брехні, зерна від полови.

Але ми в парламент прийшли не для того, щоб критикувати уряд і Президента. Ми прийшли, щоб запропонувати свій механізм подолання нинішньої економічної і політичної кризи. І в цьому плані є що запропонувати і Єльяшкевичу, і Юлії Тимошенко, і Смірнову, і Павловському.

А щодо лівого кандидата... Я не ділю політиків на лівих і правих. Не це принципово. Принципово, чи відстоює людина національні інтереси держави і народу, чи переслідує власні або чиїсь суто корпоративні цілі. На моє глибоке переконання, в нинішній ситуації потрібен такий глава парламенту, який міг би мобілізувати вищий законодавчий орган на конструктивну роботу й був би спроможний забезпечити механізм противаги законодавчої влади диктату структур влади виконавчої.

— Ви вважаєте, що за нинішніх умов, коли жодна політична сила не має в парламенті більшості, можна ставити питання про якусь противагу Президентові та уряду?

— Проблема не в тому, що нині немає чіткої парламентської більшості, а в тому, що в багатьох депутатів і цілих політичних партій інстинкт самозбереження сильніший за здоровий глузд. Пам'ятаєте, як навесні 1997 року лідери Народно-демократичної партії вимагали створення партійного уряду й заявляли, що вони готові взяти на себе всю відповідальність за долю держави. Нині ми маємо уряд НДП — партії, у якої вельми скромні результати виборів.

Чому б народним демократам не проявити послідовність і не понести відповідальність за розвал української економіки? Чому б їм не вибачитися перед народом і не відмовитися від керівництва урядом? Цього не буде, поки не буде самого механізму формування партійного уряду. Для цього нам потрібно набратися сміливості і перейти від фактично президентської республіки до парламентсько-президентської. Це вимагає внесення деяких змін до Конституції. Але такі зміни потрібні.

Хіба ж наші громадяни не бачать, до чого ми докотилися за шість років домінування президентської форми правління? До спаду валового внутрішнього продукту на 72 відсотки, до вимирання народу, внутрішньої заборгованості більшої, ніж річний ВВП...

Що, за цієї ситуації чекати осені 1999 року (нових президентських виборів) і сподіватися, що після Кучми прийде добрий цар, який приведе Україну до заможного життя? Нас люди обирали до Верховної Ради не заради вислуховування демагогічних виступів. Вони вірили, що ми здатні змінити ситуацію в державі. Я теж вірю в те, що навіть пропрезидентські сили отямляться і підтримають ідею партійної відповідальності за формування уряду.

Виграла партія чи блок партій парламентські вибори —нехай парламентська більшість призначає прем'єра й урядовців, ухвалює програму діяльності Кабінету міністрів і сповна несе відповідальність за його дії. Не впорався уряд зі своїми обов'язками — іде у відставку і уряд, і парламент, призначаються нові вибори, на яких народ сам вирішує, якій політичній силі довірити керівництво державою і її економікою.

— Павле Івановичу, якщо вірити нашим засобам масової інформації, то ще рік тому ви були якщо не прихильником президентської республіки, то, принаймні, людиною, котра послідовно підтримувала Президента Кучму. Що змусило вас так різко змінити погляди?

— Коли 1996 року мене призначили прем'єр-міністром, я щиро вірив, що інтереси держави для нашого Президента будуть вищими від власних політичних амбіцій. Але моєї віри вистачило тільки на три місяці. Коли вдалося навести елементарний порядок на ринку підакцизних товарів, розв'язати проблему з погашенням заборгованості держави перед шахтарями, а ви знаєте, що у липні 1996-го ситуація в Донбасі була не менш складною, ніж нині, коли ми провели грошову реформу й почали скорочувати заборгованість з соціальних виплат, Президент мені просто не дав працювати. Президенту не потрібен був сильний прем'єр — йому потрібен старший референт. Нині він такого має в особі Пустовойтенка. Але йому ще треба молодшого референта — спікера парламенту.

Тоді ж, 1996-го, мене змусили розпочинати так звану податкову революцію, до якої держава була не готова, гальмувати подання проекту державного бюджету на 1997 рік на затвердження Верховною Радою, бо декому з оточення Леоніда Даниловича він видався «нереальним». Пізніше з подачі тих самих людей у вітчизняних і зарубіжних мас-медіа з'явилися публікації про «монополізацію газового ринку», корумпованість уряду, який я очолював. На завершення всього — ініційована Президентом гра у відставку глави парламенту. Я не міг виконати такого доручення глави держави не тому, що не мав підтримки в парламенті, а тому, що вважав відставку Олександра Олександровича недоречною. Тоді, навесні 1997-го, ми могли втратити останню противагу президентській владі. Наступним кроком стала б пролонгація повноважень Президента і Верховної Ради з усіма наслідками, які з неї витікають.

— Але в президентському оточенні вважають, що відмова всіх державницьких партій від підтримки глави держави обов'язково приведе до влади лідера на кшталт Наталії Вітренко чи Олександра Лебедя?

— Відносний успіх на парламентських виборах Наталії Вітренко слід розцінювати як «заслугу» нинішньої влади. У таких політиків, як пані Вітренко, можливість прийти до влади є в одному випадку — коли заводи стоять, коли села бідують, коли люди перетворюються на люмпенів. Тільки голодний і знедолений може голосувати за Наталію Вітренко. Заможна людина ідей прогресивних соціалістів серйозно не сприйматиме. А хто перетворив наших людей на жебраків? Президент і уряд Пустовойтенка!

А от щодо пана Лебедя, то я не можу з вами погодитись. Олександр Іванович не належить до категорії людей, яким влада потрібна на один місяць чи на півроку — щоб довести країну до «болгарського варіанта». Такі лідери, як Лебедь, у 2000 році мають стати тією послідовною силою, яка відстоюватиме пріоритетність для Росії власного російського капіталу, пріоритетність власного, незалежного від акул американського чи якогось там ще бізнесу, шляху економічного розвитку. І в цьому я його розумію.

— Сьогодні ви звинувачуєте президентську владу і керівництво Кабінету міністрів. А уряд Пустовойтенка нинішні економічні труднощі вбачає у «лазаренківських завалах». Реформатори всі гріхи списують на повільне проведення структурних змін у економіці, крайні ліві — на відмову від державного регулювання і планового характеру економіки. Чи не час поставити народному господарству України єдиний спільний діагноз?

— «Громада» не має наміру тільки вказувати з парламентської трибуни на винних. Ми хочемо запропонувати Верховній Раді спільними зусиллями схвалити Програму економічного порятунку України. Програму, обов'язкову для виконання всіма державними чиновниками. У тому числі і Президентом. Ми хочемо прогнозованості, стабільності і чітко окресленої перспективи, а не подальшого диктату чиновницького апарату.

Так, ми звинувачуємо уряд Пустовойтенка. Але ми звинувачуємо його не заради критиканства, а заради формування системи відповідальності. Хтось же повинен відповідати за те, що за 10 останніх місяців заборгованість із соціальних виплат зросла ще на 3 мільярди 800 мільйонів гривень? Чому уряди Марчука і Лазаренка більше ніж за 2 роки свого існування залишили заборгованість на рівні 3,2 мільярда? Чому нині щотижня борг із соціальних виплат громадянам зростає на 100 мільйонів гривень?

Чому в Донбасі місяцями страйкують шахтарі, а уряд і пальцем не ворухне, щоб якось виправити ситуацію? Чому у Донецьку гине під землею 60 гірників, а наші урядовці разом з Президентом тільки на третій день згадують про те, що в державі сталася трагедія?

За це ж хтось повинен нести відповідальність. І не тільки моральну.

У 1992—1993 роках через державні гарантії прем'єра Леоніда Кучми під постачання російських енергоносіїв Україна стала державою-боржником. На державний борг України перед Російською Федерацією було віднесено 2,4 мільярда доларів США. Чи поніс за це відповідальність Леонід Данилович? Ні, не поніс. Примірявши маску рятівника народу, він став Президентом держави.

А чи відповість Пустовойтенко за те, що за 10 місяців існування очолюваного ним уряду ми вже винні Росії 1,4 мільярда американських доларів? За все розплатяться наші платники податків. Ви ж знаєте, що українські урядовці фактично погодилися підписати з головою правління «Газпрому» Ремом В'яхірєвим договір про реструктуризацію цього боргу.

Пустовойтенко може сто разів звинувачувати мене у якихось «завалах», але нехай він мотивовано пояснить, чому за весь період від Масола до Марчука, від Марчука до Лазаренка і за всю першу половину 1997 року боргів за газ і інші енергоносії не було? Нехай він пояснить, чому за час роботи уряду Лазаренка постійно знижувалася доходність за облігаціями внутрішньої державної позики і таким чином звужувалася основа облігаційної піраміди, а нині з вини уряду піраміда ОВДП розрослася до такої межі, коли нових запозичень не вистачає навіть на виплату відсотків та на погашення облігацій попередніх позик. Німецькі експерти з фінансових питань не можуть збагнути: як країна при прогнозованій інфляції на рівні 10 відсотків дозволяє собі залучати внутрішні позики під 48—50 відсотків річних? Тільки у поточному році на погашення облігацій внутрішньої державної позики потрібно 5 мільярдів 600 мільйонів гривень. І це тоді, коли внутрішній борг держави сьогодні становить 13 мільярдів...

— Добре, запропонуєте ви програму економічного порятунку чи ще щось. Але ж це декларативний документ. Де гарантія, що хтось його буде дотримуватися, що завтра Президент не назве вас популістами?

— Ми не хочемо ухвалювати декларацію. Нам потрібен закон прямої дії. Тому ми маємо намір винести програму на всенародне обговорення. Нехай люди скажуть, яким шляхом розвиватися державі, які економічні напрями вважати пріоритетними.

Ми пропонуємо передбачити в програмі й механізм її реалізації. Її слід доповнити низкою конституційних законів, першим з яких має бути закон про Кабінет міністрів України. Для цього треба найближчим часом внести такі зміни до Конституції України, які гарантували б формування уряду парламентською більшістю.

Друге — надання більших владних повноважень регіонам. Провівши у день парламентських виборів консультативне опитування громадян стосовно порядку виборів голів обласних рад та державних адміністрацій, ми переконалися: люди хочуть прямих виборів. Їм потрібна влада, яка має довіру в населення, а не у президентської адміністрації.

Третє — потрібно формувати вертикаль представницьких органів. Нинішня ситуація в державі мене переконала в одному: без контролю з боку представницької влади влада виконавча стає некерованою. Її пожирають корупція і чиновницьке свавілля.

Четверте — нам потрібна законодавчо оформлена опозиція. Причому опозиція не декларативна, а наділена контролюючими функціями. Скажіть мені, чому в Скандинавських країнах, у Канаді, Сполучених Штатах Америки такий низький рівень корумпованості представників владних структур? Тому, що опозиція там наділена правами контролю. Будь-яке порушення з боку влади рано чи пізно стає відоме громадськості. А наслідок таких речей один — відставка. Згадайте «Уотергейт» у США, суд над екс-прем'єром італійського уряду Сільвіо Берлусконі, судовий вирок колишньому президенту Південної Кореї...

— Закликаєте до подібного розвитку подій і в Україні?..

— Не до розправ. Закликаю до конституційності і відповідальності. Передусім — перед народом. Довіру до парламенту ми повернемо тільки тоді, коли доведемо людям, що ми відповідальні за їхні долі, за долю усієї держави.

Розмову вів Володимир МЕЛЬНИК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Наїзд... з усмішкою

На ринок транспортних послуг у Вінниці «Радіотаксі 058» в'їхало, як кажуть, зі своїм уставом. У чужий монастир?! Незважаючи на таку, сказати б, зухвалість, конкуренти змушені були дати новачкам дорогу.

Транспорт

З транспортом у місті над Бугом нині, як мовиться, жодних проблем. Крім автомобілів державного таксопарку, пасажирів обслуговують і кілька приватних структур. Вистачає також індивідуальних візників. Одне слово, ловити «колеса», як це було раніше, довго не доводиться. Ось чому на власників автомобілів нової служби «Радіотаксі» з яскравими написами «058» (номер телефону, за яким можна замовити машину) спершу дивились, як на диваків: мовляв, і ви туди ж...

— За таких умов, — ділиться думками директор служби Василь Попик, — завойовувати місце під сонцем можна було тільки одним — брати клієнта нижчою ціною і вищою культурою обслуговування.

Проте перший млинець пішов нанівець. Шоферській братії (служба укладає угоди тільки з власниками приватного транспорту) поняття культури віддавна чуже. Пасажир, який першим замовив авто, після поїздки звернувся із скаргою: машина прийшла із запізненням, а на зауваження з цього приводу водій ще й наговорив грубощів...

— Той пасажир, — продовжує співрозмовник, — мабуть, був першим у нашому місті, перед ким вибачалися за завдані йому незручності. Він з таким здивуванням сприйняв це, що не знаходив слів. А коли ми повернули йому гроші за поїздку через завдану моральну шкоду, у нього, даруйте, зовсім мову відняло. Люди наші не звикли до такого.

З водієм розмова була коротка: того ж дня з ним розірвали угоду. Протягом дня диспетчери служби, а їх 10 чоловік, телефонують приблизно ста замовникам. Цікавляться одним: якістю обслуговування. Таке правило ввів директор. Контролює його дотримання особисто. Не можна сказати, що подібні випадки більше не повторювалися. Але вони поодинокі. Це тоді, як послугами «058» користується щодоби приблизно 700—800 пасажирів.

Крім якості обслуговування, їх, звичайно, приваблює вартість проїзду. Вона, за словами директора, значно нижча від вартості перевезень автомобілями державного таксопарку. Оперативність подачі автомобіля — теж «козир», яким нова служба тіснить конкурентів. А що 60% автомобілів — іномарки, то хто ж відмовиться проїхатися з комфортом!

— У перспективі, — уточнює В. Попик, — від «Жигулів» будемо відмовлятися повністю. Але вартість проїзду від того не стане більшою.

У планах, якими поділився директор, — створення власного автопарку. Тільки з іномарок. Тим часом «058» уже здійснює і вантажні перевезення. Про їх ціну довелося перепитувати кілька разів — надто сміховинною видалася вона. Вартість одного кілометра заміських вантажних перевезень — 35 копійок. Замовників, звісно, вистачає. Є, на жаль, і ті, хто викликає аварійну службу. Це водії, які мають клопіт з поломкою авто в дорозі. До речі, у Вінниці такої вкрай потрібної послуги водій не дочекається більше ні від кого...

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

УДАР ПО ПРЕСТИЖУ,

або Нема яєць – нема й претензій

Уявіть собі, що до вас приходять і питають: «Престиж єсть?» А ви й раді: «Та осьдечки ж він!» А вони — хвать! І йдуть собі. Ви хапаєтеся за те місце, де був престиж, і чекаєте, що воно буде. Через тиждень вам повертають ваш престиж (правда, трохи пом'ятий) — користуйтеся, мовляв, хлопці!

Услужили!

Точнісінько таке сталося недавно на Сумщині. На Великдень там, як і всюди, зріс попит на послуги яйценосних курей (я не надто кучеряво висловлююсь?). Отже, люди споживали багато крашанок, після чого було зафіксовано чимало випадків отруєння сальмонелою. Відповідні служби стривожилися: хто у нас основний виробник і постачальник яєць? А шукати його довго не треба, це сумський птахорадгосп «Мирний». І радгоспові з 30 квітня заборонили реалізацію яєць. Крім того, по телебаченню кілька разів вказали пальцем на «Мирний» як на джерело епідемії.

Харків'яни, котрі беруть у «Мирного» 90 відсотків продукції, почали повертати навіть яйця, придбані до заборони. Та й без того радгосп відчув затовареність, адже 130 тисяч курей несуться щодня, це не жарт. Нарешті, 5 травня облуправління ветеринарної медицини вирішило за можливе дозволити реалізацію, бо сальмонели так і не знайшли. Цього разу обійшлося без телевізійного розголосу і навіть без вибачень. А шкода. Звісно, сальмонелу треба було шукати, але навіщо добрих людей отак підводити під монастир?

Прикро, що завдано удару по престижу хорошого вітчизняного виробника. Ще нема й двох років, як згаданий птахорадгосп, котрий тоді на ладан дихав, очолив Іван Опанасович Шкурат, блискучий фахівець і організатор. Нині «Мирний» — друге в області агропромівське підприємство за рівнем зарплати (в середньому 166 гривень), і видають її без затримки. Іван Шкурат за два роки не нажив жодної гривні боргу, не взяв ні копійки кредитів і не збув з рук об'єкти соцкультпобуту. Та й порядок є на «Мирному» — як бачимо, сальмонелу майже тиждень шукали й не знайшли навіть сліду.

Чомусь вважається, що в нас підозріло ставляться тільки до приватників-бізнесменів. Але ж «Мирний» —державне підприємство. Отже, традиційно «крайній» —кожен, хто хоч щось робить. Якщо нема яєць — нема й претензій. А якщо є — так і дивись, що хтось пильний за це діло безцеремонно вхопиться.

Кажуть, Шкурат збирається звернутися до суду — за заподіяння моральної шкоди. Все-таки яйце — річ делікатна...

Віталій ЖЕЖЕРА.

На фото: Іван Шкурат, директор «Мирного».

Банк навчальний, гроші — справжні

Школа

У Черкаському банківському коледжі НБУ створено перший в Україні навчально-тренувальний банк, що відповідає усім світовим стандартам.

Забезпечити навчальний банк найновішими комп'ютерними технологіями допомогли Національний банк України, а також Дойче Банк, Освітня банківська академія Берлін—Бранденбург, банківський коледж університету штату Айова, з якими черкащани підтримують тісний зв'язок.

Зважаючи на високий матеріально-технічний рівень забезпечення коледжу, нещодавно тут почав діяти регіональний центр перепідготовки і підвищення кваліфікації банківських працівників.

Висококваліфікований ринок навчальних послуг, що їх надає працівникам банківських установ Черкаський коледж, прискорить перехід на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, на який повинні перейти нинішнього року всі банки України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Портрети акціонерів

Цікаво

Понад 70 відкритих акціонерних товариств Прикарпаття потрапили до довідника «Акціонована Івано-Франківщина. В допомогу інвестору». Інформація про кожне підприємство подається українською і англійською мовами.

Довідник, підготовлений працівниками івано-франківського приватного підприємства «Інформаційно-консультаційний центр «Інформ-ініціатива», не має аналогів серед ділових видань подібного характеру в Україні. Про кожне із ВАТ Івано-Франківщини пропонують не лише стандартний набір відомостей — повну назву підприємства, його поштову адресу, телефони, прізвище, ім'я та по батькові голови правління й виробничу спеціалізацію, а й діаграму розподілу акцій, дані про балансову вартість основних фондів і відсоток їхнього зносу, чисельність працюючих та найважливіші економічні показники: обсяг виробництва продукції, розмір кредиторської і дебіторської заборгованості та балансовий прибуток. І, нарешті, в довіднику представлено інвестиційні наміри акціонерних товариств Івано-Франківщини та їх пропозиції щодо співпраці.

Микола ПЕТРИЧУК.

Івано-Франківськ.

Нічні комахи: спроба класифікації

І. «Прозорі кліщі»

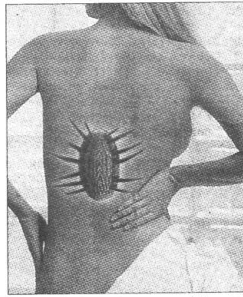
Постаті цих невидимок відступають на другий план непристойного явища, що зветься проституцією. А те, що в тіні, найбільше привертає увагу. Тому, переповідаючи почуте у нещодавно створеній столичній «міліції моралі» (відділ боротьби з правопорушеннями у сфері громадської моралі ГУ МВС України в Києві), акцентуємо ваш інтерес саме на обділених публікаціями сутенерах. Хоча у Кримінальному кодексі їх називають по-іншому: «звідники».

Ці експлуататори «метеликів», як, утім, і зіпсовані дівчатка, диференційовані за кількома категоріями.

Однак вирізняється одна відмінність, що віддаляє на певну дистанцію наших «кліщів» від кіностереотипів: переважно на цих нахлібників покладено обмежені функції охорони та збирання виручки, а не пошук клієнтів.

Звідники поділяються на типи залежно від щабля та місця дислокації повій. Приміром, такса проституток з Великої Кільцевої доволі скромна. А отже й захищено їх меншою мірою порівняно з колегами на Хрещатику, проспекті Перемоги, Європейській площі, Червоноармійській та ін. Ці напівелітні «крихітки» обов'язково мають охоронців, які чекають «зайнятих» дівчат у своїх машинах (у радіусі 200—300 метрів).

Таке єднання охоронців і «нічних метеликів» зумовлено елементарним інстинктом самозбереження. Наприкінці зміни у повії накопичується певна сума, і є небезпека, що під виглядом клієнта несподівано прийде якийсь «крутий» та все відбере.

Тому дівчина має при собі лише дрібну монету.

Інший, «елітніший», різновид парубків-нероб — з мережі газетних оголошень («Чарівні сумують», «Шляхетним панам» і т. ін.). Ця, на необізнаний погляд, проста система насправді не така. Не слід думати, що ви легко скористаєтеся друкованою пропозицією, взявши необхідну адресу в телефоністки. За тендітними плечима виконавиці замовлення — ланцюг «п'явок»: звідник-організатор, диспетчер (приймає дзвінок та передає першому), охоронці (працюють парами), водії (кількість залежить від чисельності трудового колективу).

Тож левову частку від 50 доларів (в середньому за годину роботи однієї дівчини) має організатор. $10 з виклику отримує телефоністка, $5 — водій. Охоронець, як правило, на ставці ($50 за тиждень роботи).

Дещо осторонь названих категорій — секс-трудівники оздоровчих закладів. Відповідно, й товар тут пропонують переважно якісніший. Добовий прибуток такої фірми становить у середньому 1,5 — 2 тисячі «зелених» (не враховуючи оплати власне оздоровчих процедур, зафіксованих касовим апаратом). Із відданих клієнтом $25—50 за годину дівчині перепадає приблизно 40 відсотків. Решту «з'їдають» її опікуни.

«Вищий пілотаж» — компактні невеличкі заклади такого типу з гіперрозцінками, обмеженим штатом та постійною, особливо платоспроможною клієнтурою. Хазяїн такого кубла розпусти (тобто, звідник вискового порядку) має чистими близько $100 тис. за місяць. Узимку, коли клієнтів більшає, неконтрольований прибуток звідників підстрибує ще вище.

Серед сутенерів є рафіновані секс-службовці дорогих готелів та ресторанів, а також ті, хто займається працевлаштуванням за кордоном. Ці групи — об'єкти детального вивчення «міліції моралі». Вони цікавлять її з професійної точки зору, адже 210-та стаття Кримінального кодексу передбачає покарання за звідництво у вигляді позбавлення волі на строк до п'яти років.

Працівники підрозділу відверті у своїх висновках: злом проституції, яке «годує» передусім незримих звідників, уражена вся столиця. Опорні стовпи соціального зла — сутенери, — як ведеться, будують свою кар'єру в цій сфері від початку до кінця. Легкі гроші для них, як наркотик. І коли хтось починає працювати у фірмі секс-послуг водієм, цілком закономірно, що вінцем його кар'єри стане крісло хазяїна.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

P. S. Наступного разу читайте про піднєвільних «нічних метеликів».

КАСПІЙ: НОВА ЗОНА НАПРУЖЕННЯ?

КАСПІЙСЬКИЙ регіон стрімко стає ще одним геополітичним фактором суперечностей. І основна причина, що неухильно переводить міждержавні «постраднянські» проблеми в ранг світових, — нафта! Її обсяги, без урахування запасів на узбережжі Ірану, становлять 10 мільярдів тонн. Цей фактор блискавично перетворив Каспій на «зону особливо важливих інтересів».

Звичайно, першооснова нинішніх і майбутніх суперечностей — невизначеність правового статусу Каспію: море, внутрішня водойма чи щось інше? До 1991 року Каспійське море належало лише СРСР та Ірану. Договори 1921 і 1944 років визначали, що воно — «замкнута, внутрішня водойма, закрита для іноземних суден і недоступна для розробки його ресурсів третіми країнами».

Розпад СРСР, на думку нових країн, різко змінив ситуацію. Однак і правонаступниця СРСР — Росія, і Іран вважали, що все залишається по-старому — море неподільне!

Найбільш непримиренним противником цього постулату став Азербайджан. Він почав вимагати все поділити на національні території. До цієї позиції почали схилятися також Туркменистан і Казахстан за активної підтримки Грузії і Туреччини. Правда, заступник міністра закордонних справ Росії Борис Пастухов минулого місяця сказав, що «тут вдалося досягти принципової новизни». За його словами, «практично всі підтримують ідею поділу дна з мінеральними ресурсами». Він стверджує, що «саме в цьому питанні — поділ дна Каспійського моря на сектори на основі принципу рівновіддаленості точок (серединної лінії) між відповідними суміжними і тими державами, що розташовані навпроти, — ми повинні дійти спільної згоди».

Разом з тим Росія, як пише газета «Известия», продовжує виступати проти поділу Каспію за такими параметрами, як «товща води» і «поверхня моря». Це означає, що море має залишитися вільним в інтересах судноплавства, рибальства і охорони навколишнього середовища.

Безперечно, спроба виробити спільну позицію прикаспійських держав, ігноруючи Росію, показує не тільки бажання освоювати ресурси регіону, а й розуміння того, що баталії навколо Каспію переходять на інший рівень, що робить проблемним автономний захист національних інтересів.

Але констатація цієї ситуації не дуже ефективно впливає на уникнення суперечностей між самими країнами, що значно послаблює їх позицію і об'єктивно сприяє інтересам Росії.

Незважаючи на недавні консультації Азербайджан і Туркменистан «не змогли остаточно розв'язати свої суперечності». Мова йде про родовища «Коверочкін», «26 бакинських комісарів» і «Проміжне» (Сердар). Азербайджан, оголосивши їх своїми, перейменував у «Чираг», «Азері» і «Кяпаз». Ашгабад вважає, що на ці родовища він має значно більше прав, оскільки вони ближче до туркменського берега, ніж до азербайджанського.

Ще складніше з Іраном — він твердо стоїть на позиції «море — спільний скарб прикаспійських країн».

Можливо, вдасться знайти компроміс через створення спеціальної робочої групи на рівні заступників міністрів закордонних справ усіх прикаспійських країн. І Москва, і Баку вважають, що вона могла б почати узгодження базових положень конвенції про правовий статус моря...

Об'єктивно, процеси, що розпочалися в каспійському регіоні, не тільки відповідають національним інтересам України, а й могли б кардинально вплинути на вихід країни з кризи.

Не можна не бачити, що Україна, володіючи потужною промисловістю для виготовлення нафтогазового обладнання і трубопроводів, маючи висококваліфікованих фахівців і структури, які успішно освоювали і експлуатували родовища Сибіру, Африки, Азії, Латинської Америки, могла б на взаємовигідних умовах значно поліпшити свої фінансові справи.

Дуже перспективний вигляд має і можливість транспортування через Україну каспійської нафти до Європи. Цей крок кардинально вплинув би на зміцнення національної й економічної безпеки України.

Лідери Азербайджану, Туркменистану, Казахстану, Грузії, що приїжджали в Україну, постійно пропонують таке співробітництво. І керівники нашої держави наче й не заперечують. Але ця діяльність ведеться підкреслено тільки з точки зору чистої економіки. Це, судячи з усього, не зовсім сприймається прикаспійськими країнами, які розраховують і на активнішу політичну підтримку України, в тому числі і в суперечностях з Росією. І, мабуть, не випадково зустріч у березні 1998 року глав дипломатичних відомств каспійських країн у Стамбулі, як і нинішній травневий саміт керівників 10 держав — членів Організації економічного співробітництва в Казахстані, завдала удару безпосередньо і по Україні — раніше як перспективний проект розглядався варіант постачання нафти до Європи не тільки через Туреччину чи Росію, а й через Україну: Поті — Одеса — Броди, а також через трубопровід «Дружба»...

Зрозуміло, що малоефективна політика України в Каспійському регіоні має і об'єктивну причину — відсутність ресурсів. Але, думаю, тут проглядається і нечітка визначеність пріоритетів стратегічних інтересів України і, насамперед, у розумінні свого місця та ролі у світі як самостійної і великої держави.

Андрій ЮРИЧКО.

Потрібен прорив

ДО УКРАЇНСЬКОЇ столиці з офіційним візитом прибуває президент Туреччини Сулейман Демірель — один з найколоритніших політичних діячів сьогодення, лідер надзвичайно важливої для України держави. Його приїзд відбудеться трохи менш як за місяць після відвідин Києва прем'єр-міністром Туреччини Месутом Їлмазом. Очевидно, слід очікувати гучних офіційних заяв про черговий «прорив» на україно-турецькому дипломатичному фронті...

Реальний прорив справді не завадив би. Чудово, звичайно, що Туреччину серед інших проголошено «стратегічним партнером» України. Та шкода, що, як і багато держав, насправді вона є ним лише формально. Конкретним змістом поняття «стратегічності» досі, як люблять висловлюватися чиновники, не наповнено. Удвічі прикро, що така ситуація має стосунок до Туреччини, яка може стати справжнім, а не паперовим союзником України.

Транзит нафти й газу — один з можливих складників гіпотетичного стратегічного партнерства. Шкода, але ми власними руками, тобто неприпустимим зволіканням, майже «закопали» проект будівництва трубопроводу Джейхан—Самсун із подальшим транспортуванням близькосхідних енергоносіїв до Одеси й далі у Європу — а в разі втілення в життя ця гілка могла б стати для України саме тим давно очікуваним альтернативним джерелом, який позбавив би нас нафтогазової залежності від Росії. Окрім цього — джерелом чималих «транзитних» доходів. Під час візиту турецький прем'єр Месут Їлмаз зазначив, що повернення до проекту можливе, але після додаткових переговорів. Оптимізму тут мало, проте шанс іще залишається, і пов'язують його саме з візитом Демірея.

Інший перспективний та прагматичний напрям — військове співробітництво. Україна, як відомо, прагне отримати контракт на постачання турецькій армії танків — і це стало б початком такого бізнесу. Досить великі перспективи можуть виникнути і у військовому суднобудуванні, де ми також маємо що запропонувати. Під час нинішнього візиту, до речі, заплановано підписання двосторонньої угоди про співробітництво у військово-технічній галузі.

Є ще кримсько-татарський фактор, який — за умови обережного ставлення з боку і Анкари, і Києва — може справді стати ланкою, яка зміцнюватиме зв'язки великих чорноморських сусідів. Не дивно, що останній, третій день свого візиту президент Туреччини має провести саме в Криму.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

• Київ

Звинувачення без фактів

Аналіз Бірмінгемської заяви «вісімки» відносно України дає підстави вважати, що країни «великої сімки» та Європейського союзу намагаються перекласти відповідальність за невиконання ними фінансових зобов'язань щодо закриття Чорнобильської АЕС на українську сторону, сказав на зустрічі з представниками дипкорпусу міністр закордонних справ України Борис Тарасюк.

За словами Б. Тарасюка, спроба авторів заяви, прийнятої 15 травня у Бірмінгемі, поставити під сумнів виконання взятих Україною зобов'язань за меморандумом не підтверджується жодним фактом.

• Москва

І знову про договір

22 травня Державна Дума розгляне питання про ратифікацію договору про дружбу, співробітництво та партнерство між РФ та Україною. Про це повідомила заступник голови Держдуми Світлана Горячева по закінченні засідання ради Думи.

За її словами, під час обговорення цього документа «буде дуже велика полеміка, проте мені дуже хотілося б, щоб цей договір ратифікували». С. Горячева повідомила, що профільний комітет у справах СНД та зв'язках зі співвітчизниками підготував негативний висновок із приводу очікуваної ратифікації цього договору. Проте, зазначила вона, в іншого профільного комітету — з міжнародних справ — висновок позитивний.

«Я вважаю, що в депутатів вистачить здорового глузду, аби підтримати даний документ», — сказала С. Горячева. Водночас вона підкреслила, що, розв'язуючи окремі питання, «борючись за Крим та Севастополь, ми відриваємо від себе всю слов'янську державу».

• Мінськ

До реформ не готові

Про необхідність перенесення спеціального міждержавного форуму для обговорення питань реформування СНД з липня на кінець осені заявив виконавчий секретар Борис Березовський. Відкриваючи в Мінську засідання групи, котра займається підготовкою форуму, Б. Березовський сказав, що до висновку про необхідність змінити терміни проведення даної акції він прийшов під час зустрічі з президентами Молдови, України, Білорусі, Вірменії та Грузії. «Попереднє вивчення стану справ у СНД змінило мене в думці, що плановані терміни не реалістичні», — підкреслив він.

• Джакарта

Вибори, але пізніше

Президент Індонезії Сухарто заявив по телебаченню, що не має наміру йти у відставку: «Це був би безвідповідальний крок». Однак він пообіцяв здійснити перестановки в уряді, а також провести «нові вибори на основі нового законодавства, щойно це стане можливим».

• Тель-Авів

Говорили й не домовилися

Переговори прем'єр-міністра Ізраїлю Біньяміна Нетаньягу та держсекретаря США Мадлен Олбрайт про виведення з глухого кута ізраїльсько-палестинського мирного процесу вдало не завершилися. «Ми обговорили деякі нові ідеї. Однак згоди дійти не пощастило», — заявив прем'єр Ізраїлю після повернення на батьківщину.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

А вдома таки ліпше...

Кількість етнічних німців, що переселяються до Німеччини з колишнього СРСР та східноєвропейських держав, значно знизилася. За повідомленням уповноваженого уряду ФРН у справах переселенців Хорста Ваффеншмідта, за перші три місяці нинішнього року до Німеччини на постійне проживання прибуло 25 944 особи — на третину менше, ніж за відповідний період 1997 року.

Переважна більшість переселенців — понад 25 тис. — вихідці з республік колишнього СРСР, 468 німців прибули з Румунії і 180 — з Польщі.

Останнім часом значно знизилася й кількість заяв про переїзд на історичну батьківщину, що їх подають до німецьких посольств за кордоном. Більше того, спостерігається зворотний процес — 1997 року 120 німецьких сімей, що переселилися раніше до ФРН, повернулися на попереднє місце проживання до Омської області Росії.

Як зазначив Хорст Ваффеншмідт, багато хто, одержавши вид на проживання в ФРН, не поспішає з від'їздом і тримає такий варіант «про всяк випадок». Переважно це стосується німців, що перебувають у змішаних шлюбах.

Тамара МОЛІНА, «Голос України» (з Ашгабата)

Розв'язання завдань за новою формулою

ПОЛІТИКИ й економісти продовжують обговорювати підсумки п'ятої зустрічі глав держав—членів організації економічного співробітництва (ЕКО), що відбулася в Алматі. Там збиралися лідери всіх 10 країн Центральноазіатського регіону.

Як зазначив президент Туркменистану Сапармурад Ніязов, «незважаючи на суб'єктивні та об'єктивні складності, ЕКО утверджується в системі міждержавних організацій неполітичного характеру. Правильним був акцент, зроблений на транспортних, телекомунікаційних, трубопровідних проектах як основах внутрішньорегіонального розвитку».

Кажучи про принципові основи розвитку туркменської національної стратегії щодо розвитку трубопровідних проектів, лідер Туркменистану підкреслив свою прихильність до багатоваріантної трубопровідної інфраструктури. «На XXI століття створюється винятково здорова перспектива взаємодії в трикутнику: країни-виробники — країни транзиту — країни-споживачі. Така формула відповідає розв'язанню глобальних завдань партнерства, де небезпечне маневрування і конкуренцію змінює новий підхід, заснований на принципі рівної вигоди, достатньої для всіх».

Рік тому на позачерговому саміті в Ашгабаті було ґрунтовно розглянуто лише всі перспективні транспортні проекти. А нині вже ведеться практична робота. Став до ладу туркмено-іранський газопровід Корпедже—Куртқуі, відкрито туркменську ділянку оптико-волоконного зв'язку ТАЕ, діє і дає хороший результат регіональна залізнична мережа, об'єднана зданою в експлуатацію гілкою Теджен—Серахс—Мешхед.

Старі не витримали

(Початок на 1-й стор.).

Пропускали лише машини швидкої допомоги та пожежної охорони. Старі не приховували накипілих емоцій, називаючи нинішню владу України своїм могильником, а її внутрішню політику — геноцидом проти власного народу.

Пенсіонери заявили, що мають намір домагатися своїх законних прав будь-якими методами, перекриваючи вулиці та інші транспортні магістралі до того часу, поки їм не погасять усю заборгованість з пенсійного забезпечення у грошовому вираженні. Місцева влада, що прибула на місце народних заворушень з метою збити їхній запал, незграбно намагалася пояснити розгніваним людям, що вони не в курсі справи щодо так званої пенсійної постанови уряду, яка начебто й спрямована лише на те, щоб «упорядкувати життя пенсіонерів». Тим часом останніми днями Харківська облдержадміністрація проводить щоденні наради з пенсійного питання, погрожуючи й банкірам, і промисловцям, і підприємцям нової хвилі «крутими» заходами, якщо вони не найближчим часом не наповнять Пенсійний фонд. Однак навряд чи ці судомливі заходи щось змінять на краще. Промисловість області хоча й відрізняється від багатьох інших регіонів зростанням економічних показників, але вони в загальному обсязі настільки мізерні, що абсолютно не можуть вплинути на нормалізацію життя хоча б найнезахищеніших людей.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ПРАВИЛА ТА УМОВИ ПРИЙОМУ

ДО ДИПЛОМАТИЧНОЇ АКАДЕМІЇ УКРАЇНИ ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ НА 1998/1999 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Дипломатична академія України при МЗС України оголошує черговий прийом слухачів на 1998/1999 навчальний рік за напрямом освіти **«зовнішня політика»** (спеціалізації:

1) «зовнішня політика та дипломатія»,
2) «право зовнішніх зносин»).

Форма навчання в академії — денна. Термін навчання —24 місяці.

На навчання до Дипломатичної академії за державним замовленням приймаються громадяни України віком до 40 років, які мають вищу освіту, працюють в системі МЗС,* інших державних установах із стажем роботи не менш як 3 роки та за контрактом.**

Вступники подають з 15 червня по 15 липня 1998 року до приймальної комісії такі документи: заяву на ім'я ректора; анкету (лист з обліку кадрів) встановленого зразка і автобіографію; копію диплома про вищу освіту; копію трудової книжки; направлення державного органу на навчання; медичну довідку; 2 фотокартки розміром 4 х 6 см, 2 — розміром 3 х 4 см; паспорт, військовий квиток та диплом пред'являються особисто.

Заяви всіх кандидатів на навчання попередньо розглядаються Комісією МЗС України.

Особи, які вступають до академії, складають іспити:***

спеціалізація «Зовнішня політика та дипломатія»— з української мови (диктант), з історії міжнародних відносин та зовнішньої політики (усно) з іноземної мови (усно);

спеціалізація «Право зовнішніх зносин» — з української мови (диктант), з правознавства (усно), з іноземної мови (усно).

Вступні іспити — з 20 по 27 липня 1998 року.

Кандидати, які успішно пройшли конкурс, зараховуються до академії наказом ректора до 1 серпня 1998 року.

Початок занять — 1 вересня 1998 року.

Слухачам, які виконали навчальну програму, склали державні іспити та захистили магістерську роботу, присвоюється кваліфікація «Магістр зовнішньої політики» і видається диплом встановленого зразка.

Працевлаштування випускників Дипломатичної академії забезпечується державними установами, які направили їх на навчання до академії.

Адреса приймальної комісії дипломатичної академії:
254119, Київ, вул. Мельникова, 36/1.
Телефон для довідок:
211-44-25; 211-44-53.

* умови прийому співробітників МЗС України визначаються внутрішніми розпорядженнями.
** прийняті на умовах контракту кандидати зараховуються до Академії після пред'явлення документа про сплату за навчання.
*** всі іспити складаються державною мовою в обсязі програми вищого навчального закладу.

Пенсіонере, терпи, надійся і чекай

(Початок на 1-й стор.).

Наш кореспондент розмовляє з директором департаменту цільових і позабюджетних фондів, головним контролером Рахункової палати України Володимиром Немировським.

— Володимире Лукичу, що ці мільярди і мільйони боргів означають для людей? Кому заборгувала держава?

— Вважається, що у нашій країні на сьогодні 28 мільйонів працездатного населення. З них 5—6 мільйонів — чисті бюджетники: військові, студенти, міліція, держслужбовці і т. д., 4—5 мільйонів — учителі, лікарі, службовці, які утримуються місцевими бюджетами, 1,5 мільйона безробітних за офіційною статистикою — хоча насправді безробітних більше принаймні втричі, але зупинимося на цій цифрі. Таким чином, виходить, що з 28 мільйонів працездатного населення прибуток створюють 16—17 мільйонів чоловік. Пенсіонерів маємо 14 мільйонів. Співвідношення 1:0,7.

— Про що говорить таке співвідношення у порівнянні з іншими країнами?

— Воно дуже високе. Якщо брати за приклад країни Західної Європи, то там співвідношення приблизно 1:0,3, 1:0,4.

— Але ж і їхні пенсії не йдуть ні в яке порівняння з нашими.

— Правильно, не йдуть... Те, що наші пенсіонери, які кращі роки життя тяжко працювали у промисловості і сільському господарстві, тепер одержують пенсію, нижчу від офіційного прожиткового мінімуму, не можна ні пояснити, ні виправдати.

— А якщо таке пояснення: або це брак волі керівників держави, або їхня повна безпорадність?..

— Можливо. Візьмімо так званий пенсійний борг — 1,3 мільярда гривень. Я маю на увазі живі гроші, які треба заплатити пенсіонерам, а не борги Пенсійному фонду, які накопичилися за останні 2—3 роки в сумі аж 6 мільярдів. На них, як на мене, треба махнути рукою, бо більшість боржників уже стали банкрутами чи стануть ними або й зовсім «кануть у вічність». Отже, про живі гроші. 494 млн. грн. — борг держави для пенсійного забезпечення в основному військовослужбовців, 79 мільйонів заборгував Чорнобильський фонд, 19 млн. — місцеві бюджети, решту — підприємства.

— Але кожен із цих боржників, як і сотні вами не названих, знаходять тисячі причин своєї несумлінності...

— На жаль... А головна причина у всіх на устах — не працюють підприємства, не нараховується зарплата, а отже, і немає відрахувань до Пенсійного фонду. Хоча і тут існує гіркий парадокс: якраз боржниками є працюючі підприємства, а непрацюючі боргів не мають, бо зарплати не нараховують. Однак причину цю ми повторюємо з року в рік і можемо ще повторювати сто років, бо за неї і ні з кого питати, і ніхто не відповідає...

— Отже, шановні наші старенькі діждуться пенсій, коли рак свисне?

— Ні, про таку цілковиту безнадійність говорити не хочеться. Візьмімо хоча б таке. Кожен з нас, працюючих, сплачує за рік загалом до Пенсійного фонду 414 грн. Це тих 30%, що перераховує в середньому кожне підприємство з фонду зарплати.

Далі. На обліку в нас 822 тисячі офіційно зареєстрованих підприємців. Наголошую, тільки офіційно зареєстрованих, насправді їх значно більше. За рік у вигляді податку до Пенсійного фонду від кожного підприємця надійшло аж... по 170 грн. Причому платили тільки 54 відсотки підприємців. Нескладні арифметичні дії показують, що середня зарплата підприємця становить 24 грн. на місяць. Вам зустрічалася така людина, яка б займалася підприємницькою діяльністю заради місячного прибутку в 24 грн.? А тим часом, встановивши фіксовані відрахування до Пенсійного фонду для підприємців, виходячи, наприклад,

із середнього рівня заробітної плати у тій галузі народного господарства, де вони здійснюють свою діяльність, ми б поповнювали пенсійну касу більш як 400 млн. гривень щорічно. Мало того, ці відрахування стали б основою для нарахування пенсій самим підприємцям, які сьогодні також соціально не захищені. Це лише один приклад того, коли багато людей, в яких є живі гроші, нічого не сплачують до Пенсійного фонду.

— Володимире Лукичу, ви сказали про тих багатьох людей, які мають гроші і обминають Пенсійний фонд. Але у нас іще більше людей зовсім без грошей. Йдеться про працівників у так званих вимушених відпустках, які не звільняються, але й зарплати не одержують. Що на них чекає?

— Перспективи дуже погані. Держава, на жаль, сьогодні заплющує на цю проблему очі. А людей таких не десять чи двадцять тисяч, а приблизно 3—4 мільйони душ. Підприємство їх не звільняє, бо, з одного боку, сам працівник цього не бажає, боїться втратити надію на краще, а з другого — невигідно це робити. Адже у такому разі слід перерахувати 6 зарплат цього працівника до фонду зайнятості для працевлаштування населення. От і числяться роками на підприємствах тисячі людей без зарплати. А як їм нараховувати пенсії, коли трудовий стаж визначається за відрахуваннями до Пенсійного фонду, які, як відомо, «відстібаються» від зарплати? Відвертатися від цієї проблеми категорично не можна. Державна влада мусить внести тут ясність і прийняти відповідні нормативні акти. Скажімо, можна встановити фіксовану платню до Пенсійного фонду підприємствам стосовно їхніх «беззарплатних» працівників, які числяться у штаті, оскільки явище банкрутства гостроту становища не вирішує. Треба думати...

— Пенсійний фонд намагається гасити заборгованість насамперед у містах, а в селах з виплатою пенсій зовсім погано. Чи бачиться тут якийсь просвіток?

— Це — один з парадоксів, з яким далі ну ніяк не можна миритися. Ми, дякувати Богові, не на порозі голоду. Хліб, цукор, мука, масло, молоко, картопля, яйця, м'ясо — все є, і все нашого виробництва. Селянин годує державу і себе. І в той же час колективні господарства, радгоспи, інші сільськогосподарські підприємства не мають грошей для перерахування до Пенсійного фонду. Очевидно, це унікальний випадок у світовій економіці, коли годувальник живе з простягнутою рукою.

Зараз пропонують такий вихід: нема грошей — відраховуйте у Пенсійний фонд натуру, скажімо, пшеницю, цукор...

— Сало...

— І сало. Хто що має. У трьох областях вже проводиться експеримент. Але автор ідею кинув, сказав «а», та не подумав, як цю натуру перевести в реальні гроші. Чи піде вона у державний резерв за ті ж гроші, чи Пенсійному фондові створювати свої структури для зберігання сільгосппродукції та її реалізації. Функція Пенсійного фонду — зібрати гроші й віддати їх людям. Він не повинен мати ніяких стосунків ні з комерцією, ні з «салом», бо тоді його працівники забудуть про пенсії.

— Одначе перевіркою, між іншим, встановлено деякий потяг Пенсійного фонду до комерційної діяльності.

— На превеликий жаль, факт такий зафіксовано, коли Пенсійний фонд, порушуючи законодавство, взяв 272 млн. гривень кредиту в банку «Аваль» і заплатив за це ще й 32,5 млн. гривень відсотків за позику.

— Пенсійних грошей?

— Так. Можна сказати, пенсійних грошей.

— Знаменита фраза «гроші не пахнуть» народилася тоді, коли римський імператор оподаткував нужники. Підстав дорікати «Авалю» немає, бо він узяв своє згідно з законами про кредити, але чи справді гроші не пахнуть?

— Моральний бік цієї операції негарний. Хоча загострювати увагу на ній не варто. Кредит повернуто, висновки зроблено. Інша справа, що є речі очевидні, речі кричущі, але над ними ніхто не працює. Наведу два приклади. На вашому підприємстві, скажімо, працює п'ятеро «чорнобильців», яким виплачуються пільги. Чорнобильський податок, що сплачує ваше підприємство, як і всі ми, надходить на централізовані рахунки, щоб звідти знову повернутися на ваше ж таки підприємство якоюсь часткою для тих же п'яти «чорнобильців». На цю подорож вони чекають інколи по п'ять місяців. І так по всій Україні. Де тут здоровий глузд? Нема. Є знущання з людей. Другий приклад. Допомогу дітям від 1,5 року до трьох повинен виплачувати Пенсійний фонд, але не з державного бюджету, а з місцевих коштів. І починається катавасія: в одному районі ці жалюгідні копійки заплатили, в іншому — ні, бо місцева каса порожня. Отже, або цю допомогу залишити за фондом і забезпечити державним бюджетом, або цілком передати їх місцевій владі. А допомагати треба. Бо смертність у нас перевищує народжуваність у 8 разів. І ті заставки по телевізору, що нас 52 мільйони, давно вже не відповідають дійсності.

— Багато з названих проблем видно неозброєним оком. Очевидно, їх бачать і Президент, і Верховна Рада, і Кабінет міністрів. Чому ж ці проблеми доводиться спочатку до абсурду, а потім з величезними зусиллями виправляються? Чи від лінощів наших чиновників, чи через відсутність державницької волі в українських керівників?

— Це питання треба адресувати скоріше політикам. Від себе можу сказати одне: для державних грошей повинен бути єдиний державний бюджетний банк. Там, де не можна створити його структур, встановити робочі місця. І нічого крутити грішми. Є вільні гроші, ми розрахувалися з людьми — будь ласка, хай Національний банк їх акумулює, видає кредити, бо гроші не повинні стояти, а відсотки тоді знову повертаються до казни. І досить розтягувати гроші по всій державі. Комерційні банки, просимо ласкаво, видавайте свої кошти тим, хто їх потребує. Не вистачає — залучайте клієнтів, обслуговуйте їх, домовляйтеся про умови і працюйте. Але, хлопці, не заглядайте до державної казни. Нічого туди заглядати. Вона не для комерційних банків та трастів. Вона для того, щоб забезпечити науку, медицину, освіту, соціальний захист.

— І останнє запитання. Коли людям усе-таки сподіватися на мінімальну пенсію в 73 гривні?

— Як тільки держава розрахується з боргами у зарплаті, Пенсійний фонд одразу матиме змогу підвищити пенсії згідно з законом. Хоча це не єдиний шлях до виконання пенсійного законодавства. Була б воля...

Розмову вів Анатолій КАРАСЕНКО.

Вниманию акционеров ОАО Днепропетровский завод «Электробытприбор»

7 июля 1998 года в 11.00 по адресу: 320027, г. Днепропетровск, парк им. Т. Г. Шевченко, Дворец культуры студентов состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Утверждение годового отчета и баланса завода за 1997 г., распределение прибыли и убытка. Перспективы и направления развития ОАО Днепропетровский завод «Электробытприбор» в 1998 году.
2. Утверждение заключения ревизионной комиссии.
3. Увеличение уставного фонда общества путем увеличения номинальной стоимости одной акции с 5,25 грн. на 183,30 грн. в связи с индексацией основных фондов на сумму 2400886,82 грн. Уставный фонд акционерного общества до 03.07.98 г. — 70791 грн., проектный — 2471677,82 грн.
4. Внесение изменений в устав общества, в части изменения уставного фонда.
5. Утверждение решений совета, принятых в промежутках между собраниями.
6. Выборы председателя правления ОАО Днепропетровский завод «Электробытприбор». Кандидаты на должность председателя правления регистрируются до 20.06.98 г. в комиссии завода по подготовке и проведению собрания акционеров и представляют перспективный план развития завода и выхода из финансового кризиса (или бизнес-план) в двух экземплярах.
7. Перспективы развития завода в 1998 году и бизнес-план избранного председателя правления.
8. Изменение состава ревизионной комиссии общества.
9. Утверждение независимого регистратора акционерного общества.
10. О формах выпуска ценных бумаг.
11. Разное.

В собрании имеют право принимать участие акционеры, зарегистрированные в реестре акционеров по состоянию на 18 мая 1998 г. Реестр акционеров ОАО Днепропетровский завод «Электробытприбор» ведет независимый регистратор КБ «Приватбанк»: 320094, г. Днепропетровск, ул. Набережная Победы, д. 32, ком. 607; тел. 47-71-58 и его филиалы.

Регистрация акционеров и их представителей состоится по адресу: 320027, г. Днепропетровск, парк Т. Г. Шевченко, Дворец культуры студентов, 7 июля 1998 года с 11.00 до 13.00.

С материалами к собранию акционеры могут ознакомиться в отделе труда ОАО Днепропетровский завод «Электробытприбор» по адресу: 320069, г. Днепропетровск, ул. Героев Сталинграда, д. 9, кв. 16 с 13.00 до 15.00 в рабочие дни с 20 мая 1998 года. Тел.: 93-08-66, 45-11-97.

Если у Вас возникли трудности по участию в собрании, Вы имеете право заполнить доверенность на одного из доверенных лиц, заверить ее нотариально и направить в адрес завода.

Акционеры, являющиеся работниками завода «Электробытприбор», заверить доверенность могут в отделе кадров или правлении завода.

Доверенные лица:

Горбатов Виталий Викторович — председатель профкома, паспорт Х-КИ № 666069, выдан 15.09.1980 г. ОВД Жовтневого райисполкома г. Днепропетровска;

Секацкая Людмила Клавдиевна — главный бухгалтер, паспорт АЕ № 499107, выдан 28.01.1997 г. Бабушкинским РВДМУУМВС Украины Днепропетровской области;

Хмеленко Жанна Георгиевна — начальник техбюро, паспорт IX-КИ № 502437, выдан 27.03.1980 г. Кировским РОВД г. Днепропетровска;

Журавель Тамара Васильевна — ответственная за приватизацию ОАО завода «Электробытприбор», паспорт АИ № 057365, выдан 19.02.1998 г. Бабушкинским РВДМУУМВС Украины г. Днепропетровска.

Савельев Николай Петрович — начальник цеха паспорт IX-КИ № 511588, выдан 14.04.1980 г. Бабушкинским РОВД г. Днепропетровска.

Правление ОАО завод «Электробытприбор».

Інформація про діяльність Ізюмського ВАТ ШРБУ за 1997 рік

Найменування емітента	Ізюмське ВАТ ШРБУ
Код ЄДРПОУ	3336120
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 586 від 26.06.96 р.
Місце розташування	м. Ізюм Харківської обл.
Телефон	2-39-35
Телефакс	2-10-75
Основні види діяльності	61129 лінійне виробництво 90211 зовнішній благоустрій 16151 будівництво стінових блоків
Кількість акціонерів	149
Кількість власників облігацій	нема
Чисельність працівників	60
Статутний фонд (для ВАТ): прості акції (кількість та частка у статутному фонді)	1865960
привілейовані акції (кількість та частка у статутному фонді)	нема
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	3 квітня 1998 року
Найменування та місцезнаходження незалежного реєстратора	Регіональний центр сприяння акціонуванню м. Харків, вул. 23 Серпня, 49-б, кв. 26, тел. 44-94-24

Основні фінансові показники (гривень)

показники	рік звітний 1997 р.	попередній 1996 р.
1. Виручка (валовий доход) від реалізації (товарів, робіт, послуг) за вирахування державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	835,2	609,2
2. Балансовий прибуток (збиток)	259,2	96,5
3. Всього за активами балансу	4760	4358,2
4. Всього зобов'язань	573,4	180,3
5. Статутний фонд (довідково:	466,6	466,5
номінальна вартість акцій)	0,25	
5. Нерозподілений прибуток	нема	
6. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,02 коп.	
7. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	0,017 коп.	

До відома громадськості

Відкрите акціонерне товариство «Дніпроенерго»

звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензій на здійснення підприємницької діяльності:

з виробництва електричної енергії на території Дніпропетровської та Запорізької областей;

з постачання електричної енергії на території всіх областей України, країн близького та далекого зарубіжжя.

Поштова адреса: 330096, Запоріжжя, вул. Плотинна, 2.
Телефон 58-23-23.
Телетайп 127151 — ПОТО.
Телекс не працює.
Факс 58-33-80.

Інформація про ВАТ «Київбуддеталькомплект»

Назва емітента	Відкрите акціонерне товариство «Київбуддеталькомплект»
Ідентифікаційний код	04012419
№ свідоцтва про державну реєстрацію ВАТ і дата його видачі	№ 04012419 від 07.06.1995 р.
Місце розташування:	м. Київ-70, вул. Сагайдачного, 25 г.
Телефон	417-00-45
Факс	416-01-66
Основні види діяльності	постачання та збут
Кількість акціонерів	157 чол.
Статутний фонд	190410 грн.
Акції іменні прості	761640 шт. — 100%
Дата проведення останніх зборів акціонерів	30.09.1997 р.

Основні показники фінансово-господарської діяльності за 1997 рік.

Показники	Звітний рік	Попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції за вирахуванням ПДВ та акцизного збору в тис. грн.	115	11669
2. Балансовий прибуток (збиток) тис. грн.	— 667	— 230
3. Всього за активами балансу у тис. грн.	3080	37401
4. Дебіторська заборгованість у тис. грн.	2640	6106
5. Кредиторська заборгованість в тис. грн.	2094	8587
6. Статутний фонд в тис. грн.	190,4	190,4
7. Номінальна вартість акцій в грн.	0,25	0,25
8. Нерозподілений прибуток в грн.	немає	немає
9. Дивіденди, сплачені на одну акцію в грн.	немає	немає

Арбітражний суд Запорізької області (м. Запоріжжя, 330001, вул. Шаумяна,4) порушив справу № 5/2-187 про визнання банкрутом ЧП «Ліда-Одеса-Чай», м. Бердянськ (юридична адреса: 332440, м. Бердянськ, вул. Піонерська, 166, р/р 26009208039001 в БФ КБ Приватбанк, МФО 313656, код ЗКПО 20485086).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця від дня публікації оголошення.

По решению собрания участников, совместное украинско-австралийское предприятие в форме общества с ограниченной ответственностью «Укр-Маркетинг ЛТД» прекращает свою деятельность путем присоединения к СП «Укр-Мегабакс ЛТД». Претензии принимаются в течение 1 месяца после публикации по адресу: Одесса, ул. Мечникова, 132.

Акціонерне товариство відкритого типу туристичний комплекс «Черемош»

Повідомляє юридичних та фізичних осіб України, які придбали акції товариства, що загальні збори акціонерів відбудуться 10 липня 1998 р. о 10 годині за адресою:

м. Чернівці, вул. Комарова, 13-а, конференц-зал. Реєстрація акціонерів з 8-00 до 9-45.

Порядок денний:

1. Внесення змін до статуту товариства «Туркомплекс «Черемош».
2. Обрання наглядової комісії ради товариства та його ревізійної комісії.
3. Затвердження незалежного реєстратора товариства.

Усім акціонерам, які прибудуть на збори, потрібно мати при собі паспорт або інший документ, що посвідчує особу, або направити своїх представників, делегуючи їм свої права щодо голосування відповідним дорученням.

Кожен акціонер має право вносити свої пропозиції до порядку денного не пізніше, ніж за 40 днів до їх проведення.

Довідки за телефоном: (037-22) 4-75-64.

Правління відкритого акціонерного товариства «Рівнешляхбуд»

повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів, які відбудуться 18 червня 1998 року об 11 годині за адресою: Рівне, вул. Соборна, 446 (спецавтобаза, актовий зал).

Порядок денний

1. Звіт голови правління про фінансово господарську діяльність за 1997 рік.
2. Висновок ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність за 1997 рік.
3. Звіт про роботу спостережної ради в 1997 році.
4. Про внесення змін і доповнень до статуту товариства.
5. Про затвердження статутного фонду товариства.
6. Визначення порядку покриття збитків за 1997 рік.
7. Про затвердження кошторису використання прибутку на 1998 рік.
8. Різне.

Реєстрація учасників відбудеться 18 червня 1998 року о 10 годині. Представникам акціонерів мати доручення на право участі у зборах.

Довідки за тел.: 5-52-98, 5-22-54.
Факс 5-10-02.

В связи с утерей печать «Філія Жовтневого відділення № 5394/0201 Ощадбанку України м. Київ» считать недействительной.

ТОВ «Космос»

припиняє діяльність. Претензії приймають за адресою: 260500, Житомирська обл., Новоград-Волинський, вул. Жовтнева, 1.

Арбітражний суд Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справи про банкрутство:

1. № 2/48 ПП «БРВ» (м. Львів, вул. Січових Стрільців, 17/20, р/р 468820 Дністровське відділення УСБ м. Львова).
2. № 2/670 ТВЦ Фонд культури (м. Львів, вул. Курбаса, 4, р/р 2700657 ОД УСБ м. Львова).
3. № 2/971 ПГХ «Сихівське» (м. Львів, вул. Криворізька, 79; р/р 480413 Дністровське відділення УСБ м. Львова).
4. № 2/264 ТзОВ «Продемтех» (м. Львів, вул. Зелена, 149; р/р 1467178 облуправління Ощадбанку).
5. № 2/49 ТзОВ «Брамаксфарм» (м. Львів, вул. Сихівська, 4/51; р/р 6467561 перша філія ЗУКБ).
6. № 2/47 ТзОВ «Алвіол» (м. Львів, пл. Міцкевича, 6/7; р/р 2467472, Залізничне відділення ОД Б «Україна».
7. № 2/200 ТзОВ «Троян» (м. Львів, вул. Руська, 8; р/р 467428 перша філія ЗУКБ).
8. №2/348-12/15 ТзОВ редакція газети Інфобанк (м. Львів, вул. Коперника, 21/3; р/р 4467925 АКБ Електронбанк).
9. № 2/347-12/14 ПП «Домінат» (м. Львів , вул. Січинського, 32; р/р 26006012067 перша філія ЗУКБ).
10. № 2/288-15/21 ВКФ «Соняшник» (м. Львів, вул. Криворізька, 639/16; р/р 467845 ЛОД банк «Україна»).
11. № 2/289 ПТГ ЛОВ УСП — видавництво «Плай» (м. Львів, вул. Театральна, 22; р/р 5609124 ОД «Укрсоцбанк»).
12. № 2/114 ВАТ «Галовоч» (м. Львів, вул. Дж. Вашингтона, 8; р/р 567318 ОД АКБ «Україна»).
13. № 2/852 КООП «Омега-2» (м. Львів, вул. Курбаса, 4; р/р 461201 Ряснянське відділення ПІБ м. Львова).
14. № 2/369 ПП «Геновефа» (м. Львів, вул. Дорошенка, 35/9-а; р/р 260083001438 ВАБ Ва-Банк).
15. № 2/402 ТЗОВ «Лазар» (м. Львів, вул. Глібова, 12/б; р/р 26001040065980 комерційний банк Княжий).

У номер

● *Одеса*

Південнокорейські авто з Іллічівська

В Іллічівську на колишньому заводі «Квант», що належав військово-промислового комплексу, щойно пущено конвеєр зі складання трьох моделей автомобілів південнокорейської компанії «Деу».

Нині тут працюють 350 складальників, кількість робочих місць поступово зростатиме. Українські робітники й інженерно-технічні працівники пройшли підготовку на одному з дочірніх підприємств «Деу» в Польщі. Практично закріпили свої знання у себе на заводі під час складання перших зразків автомобілів. Уже до кінця травня з вузлів, що їх доставляє з-за кордону морем українська судноплавна компанія «Укрферрі», в Іллічівську буде зібрано близько 1800 автомобілів марок «Ланос», «Леганза» та «Нубіра». А загалом річний випуск має сягнути 30 тисяч машин. За кілька днів перші авто, зібрані тут, надійдуть на ринок. Їх вартість, залежно від марки й комплектації, — від 6,5 до 15 тисяч умовних одиниць.

● *Хмельницький*

Вранці гроші — ввечері телефон

У мікрорайоні Ракове за рахунок коштів, виділених американцями як компенсація за ракетне роззброєння, зв'язківці ввели в дію ще одну телефонну станцію на тисячу номерів. Вона обслуговуватиме військових, офіцерів запасу та ветеранів Збройних сил, що мешкають у цьому «військово-спальному» містечку. Як заявив генеральний директор обласного підприємства «Хмельницьктелеком» Дмитро Савчук, з уведенням цієї станції у Хмельницькому практично ліквідовано черги на встановлення телефонів. Тепер справа за грішми у громадян. Матимеш гроші — матимеш телефон. До кінця поточного року, впевнені зв'язківці області, поліпшиться і якість зв'язку. Оскільки тільки на реконструкцію з'єднувальних ліній Хмельницького УТЕЛ виділив близько мільйона доларів.

● *Київ*

На сторінках віків історія народу

Дні слов'янської писемності та культури широко відзначаються в Україні. З цієї нагоди у столиці 23 травня відбудуться урочисті заходи біля пам'ятника княгині Ользі, першопросвітителям Кирилу та Мефодію та Святому Андрію Первозванному, під час яких пройде екуменічний молебень за участю представників православних конфесій.

Добру традицію відзначення Днів слов'янської культури та писемності започаткували й студенти та викладачі Київського Слов'янського університету спільно з Українським комітетом славістів, посольствами слов'янських країн та Київською міськдержадміністрацією. Скажімо, міжнародна конференція «Слов'янська філологія від Потебні до Булаховського» скличе науковців із Польщі, Росії, Білорусі, Італії. Кияни та гості міста зможуть побачити «Храми Києва» — виставку художніх творів Б. Туліна.

Провінція

Дворічна зарплата у гірких буханцях...

Ще кілька років тому Ямпільський механічний завод (Сумська область) був великим стабільним підприємством, де працювало кілька тисяч робітників. Нині вчорашній індустріальний велет ледве зводить кінці з кінцями. Як і раніше, тут виробляють запчастини до мотоциклів, циліндри для автомашин, радіоприлади. А щоб якось триматися на плаву, виготовляють і товари широкого вжитку: металеві каркаси для вікон, замки, гайки, шурупи.

Та незважаючи на всі намагання якось поліпшити своє існування, завод — у боргах. Підприємство не в змозі розрахуватися за електроенергію, вже два роки не платить своїм робітникам зарплати. Щоправда, завозять якісь продукти і видають у рахунок заробленого. Але крім їжі людям потрібно ще багато найнеобхіднішого — від одягу до зубної пасти чи прального порошку. Тому їздять годувальники родин на заробітки до сусідньої Росії — добре хоч кордон поруч, всього за 20 кілометрів.

Що ж далі? Невідомо...

Сумська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Труба як засіб виходу з кризи

Сімферопольському заводу пластмас, донедавна «лежачому», а тепер одному з діючих підприємств міста, вдалося підняти рівень виробництва у півтора разу, порівняно з минулим роком.

Підприємство виготовляє товари народного споживання, поліетиленову плівку, вироби для будівництва тощо. Та головна продукція нині — різноманітні труби. За словами директора підприємства Віктора Синельникова, виробництво газових труб набуло рівня виконання програми загальнодержавного значення, адже сімферопольці поки що єдині в Україні мають сертифікат на виготовлення цієї перспективної для всієї держави продукції.

Хоча останні роки були тут найскладнішими, заводчани з головним завданням упорались: зберегли основні фонди, колектив, вступили в період стабілізації виробництва.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

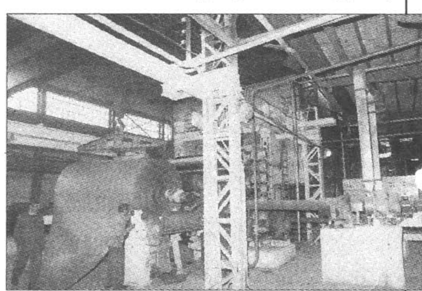
Буде картон гладенький, як скло

На Жидачівському целюлозно-паперовому комбінаті (Львівська область) введено в дію картоноробну машину потужністю 60 тисяч тонн на рік. Це — перша в Україні.

Новий вітчизняний агрегат, що його виготовив дніпропетровський «Важпапірмаш», замінить машину американського виробництва, яку було встановлено ще в 1954 році. За оцінкою фахівців, наша машина надійна в експлуатації, проста в управлінні. Крім того, її обслуговує лише шість чоловік.

І ще одна важлива деталь. На старій машині брак, який утворювався в процесі роботи, прибирали вручну. Тепер його підбирає транспортер.

На знімку: ось така вона, нова картоноробна машина.
Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ).

Проблема

Пустушка замість каші

Хорольський молочно-консервний комбінат, що на Полтавщині — єдине в країні підприємство такого профілю, розташоване в екологічно чистому регіоні, — нині може припинити своє існування. А даремно. Його продукція — суміші «Діталакт», «Малютка», «Малюк» — заміняє немовлятам материнське молоко, котрого немає у половини українських породіль. На жаль, це мало хвилює державу. Поки хорольці просять бодай безпроцентний кредит під реконструкцію, з-за кордону завозять німецький «Ням-ням»...

Утім, це лише один бік справи, оскільки область має зобов'язання перед українськими дітьми і стосовно виробів з м'яса. Їх мусять постачати місцеві м'ясокомбінати. Та чи постачають? На належному рівні це роблять лише Гадяцький та Пирятинський м'ясокомбінати.

Загалом по області виробництво рідких та пастоподібних молокопродуктів, сухих молочних сумішей для дітей раннього віку зменшилося на 18—38 відсотків, а варених ковбас та сосисок — на 58—37 відсотків. Найбільше заборгували дітям Кременчуцький та Миргородський м'ясокомбінати, Кременчуцький міськмолокозавод, Шишацький та Миргородський сироробні комбінати. Тільки Лубенський м'ясокомбінат торік недодав 136 тонн ковбас та 118 тонн сосисок. Головна причина полягає в тому, що агропромисловий комплекс області зменшує поголів'я худоби, отже, падає виробництво м'яса. А звідси і значне підвищення цін на дитячі харчі.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Спорт

Відвідувачів зустрічав... Андрій Шевченко

У більшості популярних футбольних клубів світу є свої фірмові крамниці, де уболівальники мають змогу придбати товари найширшого асортименту із символікою улюбленої команди. Футболки, кепочки, авторучки, брелки, наклейки, листівки, фотографії, різноманітний посуд, взуття — усього не перелічити.

І от позавчора здійснилася давня і заповітна мрія шанувальників київського «Динамо». На вулиці Червоноармійській, 86, у столиці відчинив двері перший клубний магазин. Скориставшись перервою в засіданні Верховної Ради, на відкриття приїхав народний депутат України, віце-президент Національної федерації футболу, президент ПФЛ Григорій Суркіс. А з ним Олександр Чиж, керівник фірми «ADIDAS-УКРАЇНА» — ділового партнера ФК «Динамо».

— Зроблено лише перший крок, — сказав Григорій Михайлович. — Свого часу обіцяли нашим вірним друзям-уболівальникам відкрити такий заклад. І, як бачите, слова свого дотрималися. На черзі — нові магазини, зокрема в районі динамівського стадіону. До речі, товар пропонуємо найвищої якості. Скажімо, футболки точнісінько такі, що й у футболістів-динамівців. У наших планах також відкриття клубного кафе або ресторану, де завжди могли б збиратися друзі «Динамо» (Київ), футболісти, тренери, судді, журналісти, щоб відпочити, обмінятися думками...

А на перших відвідувачів магазину чекав приємний сюрприз: у торговому залі разом із продавцями їх зустрічав Андрій Шевченко і, зрозуміло, щедро дарував усім автографи. Чи не правда, казковий подарунок!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ

На знімку: під час відкриття магазину.
Фото Володимира ФАЛІНА (ДІНАУ-Укрінформ).

«Поліссю» лідер не страшний

Першість України. Перша ліга. 36-й тур: «Десна — «Динамо-2» — 0:1. 8000 глядачів. Черняк, 11. «Нива» — «Металург» — 2:1. 4500. Фінкель, 62, Ястребінський, 85 — Олійник, 88, з пенальті. На 59-й хв. Рябцев («Н») не реалізував пенальті. «Полісся» — СК «Миколаїв» — 3:2. 3500. Лазарко, 30, Сидоренко, 43, Паршин, 76 — Мальцев, 85, Бугай, 88. «Кремінь» — «Волинь» — 2:1. 4500. Високос, 32, Продан, 44 — Яцурак, 76. «Поліграфтехніка» — «Буковина» — 1:0. 2200. Федірко, 78. На 72-й хв. з поля вилучено Ляшенка («П»). «Зоря» — «Нафтовик» — 1:2. 2000. Чалмаєв, 32 — Харченко, 60 і 89. На 76-й хв. Харченко («Н»), а на 87-й хв. Пилипенко («З») не реалізували пенальті. «Авангард-Індустрія» — «Явір» — 0:3. 500. Острівний, 7, Костюков, 25, Совенко, 89. ФК «Черкаси» — «Сталь» — 0:1. 2800. Плотников, 39. ЦСКА-2 — «Шахтар» — 4:2. 150. Пахолюк, 6 і 7, Олексієнко, 61, Поляруш, 73 — Одинцов, 8, Теркулов, 81, з пенальті, «Металіст» — ФК «Львів» — 2:0. 13000. Рудняк, 61 і 66. «Хімік» — «Верховина» — 1:1. 500. Селезньов, 72 — Горобець, 10.

Варто було лідерові програти два матчі поспіль на виїзді, і його перевага почала танути на очах. «Металіст» і «Динамо-2» скоротили відставання до восьми очок. У Житомирі втомлені після попереднього матчу з «Нивою» футболісти ФК «Миколаїв» уже в першому таймі програли — 2:0. А потім рахунок став непристойним для лідера. Він оговтався і протягом трьох хвилин провів два м'ячі. На більше не вистачило ані часу, ані сил. Та слід віддати належне «Поліссю» — команда останнім часом додала у грі і в наступній першості може замахнутися на призове місце.

Становище команд після цього туру таке: СК «Миколаїв» — 80 очок, «Динамо-2» і «Металіст» — по 72, «Нива» — 68, «Сталь» — 64, ФК «Черкаси» — 56, «Нафтовик» і «Полісся» — по 55, ФК «Львів» — 50, «Поліграфтехніка» — 49, «Волинь» — 48, ЦСКА-2 — 47, «Явір» і «Металург» — по 46, «Десна» — 45, «Кремінь» — 44, «Буковина» і «Шахтар» — по 37, «Зоря» — 35, «Верховина» — 31, «Хімік» і «Авангард-Індустрія» — по 13.

І ще про «Полісся». Кияни можуть познайомитися з командою 24 травня, коли відбудуться матчі 37-го туру. Житомиряни гратимуть з динамівцями.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235406.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311094.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0